

I. — Походження назви села.

На території нашого села ще в давні часи проживав дуже багатий пан. З нього була одна-єдинок дочка. Батько вирішив подарувати дочці на день народження якийсь приємний подарунок.

Дочка була дуже гарною і батько почав будувати міст, по якому б вона гуляла на річці Бовбінка.

Міст було збудовано і на честь дочки назвали Дочке міст.

Тієї ж село стало називатися — Дакциміст.

Є й друга версія про походження назви села. Вона подібна до першої, але по цій версії дочка називалася Дакка. У від її імені походить назва села.

сільське господарство.

На території села існує сільський
виробничий кооператив "Мир"
Голова - Дмитрук Володимир
Жидратович. Тел. 2-12-46

Гравішня СВК "Мир" знаходиться
в центральній садибі в с. Мирне.

Кооператив займається вирощуванням
зернових культур; тваринництвом.

На території села розміщена бригада
де займаються вирощуванням овець,
свиней. Бригадою є Варшак Анастас
Светанівна Тел. 5-44-11

Горівацькі токи сина.

До війни приміщення магазину було розташоване там, де зараз хата Ірмура Івана Олександровича. Невеличка особиста лавочка була там, де зараз будинок Таратухи Петра Васильовича. Торгував там так званий єврей Мошка. Продавав тютюн, мило та ін. речі.

Після війни магазини були: там де зараз живе Басюк Ольга (торгували там Тимшова Кристе, Коледа Семен); живе Кожушок Сидір Тимофійович; де зараз живе Єкіє Микола.

Пізніше після війни (в 60-х роках) було побудоване приміщення магазину, де завідувачкою працювала Кожушок Габріїла Марківка. А у 80-х роках збудували сучасне приміщення магазину, де завідувачкою також була Габріїла Марківка, а в 90-му році вока пішла на пенсію і магазин прийняла Галина Степанівна Олександрівна.

Магазин - номерок - 5-4489

Медицина.

Раніше медпункт в селі був в центрі селі, де зараз стоїть хата Шкаєвої Наталії Андріївни. Пізніше збудували нове приміщення. Зараз акушерсько-акушерський пункт очолює Федорівська Любов Михайлівна.

Телефон — 5-44-84

VI

Історія школи

Школа дуже давня, існувала ще з-за Палочу. Початкова польська школа мала 2-4 класи. Основні предмети, які викладались у школі: математика, польська мова. Була одна вчителька.

Школа була на початку села в арендованому приміщенні.

Учнів було небагато. Після війни школу перенесли на місце теперішньої. З 1948 р. школу було перевезено з місцевої половини в Данчеськіт, половини в Іванівці. До 1950 р. було закінчено будівництво приміщення теперішньої школи.

Перші вчителі: Антонович Ольга Федорівна з 1946 р., Журавцова Катя Серіївна. Початкова школа була до 1950 р. У 1950 р. школу перевели на селищівку. Першим директором Гіятурієнко Петро Михайлович і його дружина Марія Михайлівна. Учр. мова і м-ра - Кравченко Ольга Федорівна. Була добудова школи.

З 1952 р. директором стала Харитонюк Анатолія Іосипівна. Учнів у школі було багато (260). Були класи було по два. Навчалися у дві зміни, класи перетовнені, по 40 дітей. На той час працювали такі вчителі: математика - Іванчук Ольга Тимофіївна, рос. мова і м-ра, заступ. Жасія-Самківна Симонок. та ін.

по 40 дітей. На той час працювали такі вчителі: ма-
тематика - Іванчук Олена Тимофіївна, рос. мова і л-ра, залує-
Жадія Савелівна Симонок. та ін.

Було дуже багато переростків, по 10-років діти навчалися у
школі.

В той час була створена піонерська організація. В піонерів дітей заманяли сорою. Якщо не буде в школі п/о вчитавим зафотувало звільнення з роботи. Дітей носили листушки тільки в школі, але ні в якому разі вдома. Голосушки часто носили, рвали.

Дуже активно проходила позакласна робота. Організовували предметні вечори, вечери до революційних свят, але більшість дітей на ці вечори не ходили, в основному дівчатка. Любили майже всі курити і бачити тували.

Дуже тяжко було створення комсомольської організації. Був даний наказ будь-що, але створити к/о Т/о її створення директори заусики були доповідати котек день у райкомі. Була дана вказівка кого в першу чергу заучити відмінників. Перша комсомолка: Тривалюк Ганна Андріївна.

Дуже тяжко створювалося кабінет. Діти які були в школі дуже добре вчилися, але були дуже ослаблені від голоду. Дуже любили свята, концерти. На котек клас 4-4 відмінників, на "4" і "5" вчилися дуже багато дітей.

55-56 рр. - Наристюк Іван Іванович, вчилися ерізкулову, діти любили спорт. Учні завждою отримували призові місця.

Вчителі були дуже високої кваліфікації

Тривалими вчителі: Тривалюк І.М., Акторенко О.Ф., Кравченко О.П., Левченко М.М. мали багато нагород. 1957 р. розпочалося будівництво нової школи. Будівництво було дуже тяжке, працювали і вчителі, і учні.

У 1983 р. - директором став Олександр Серійович Володимирович.

А зараз директоре Лиско Михайло Михайлович. Завуче - Білаїка Іванівна Мамбіюк.

А зараз директором Ліцею Михайло Миколайович
Завуч - Зікаїна Іванівна Мамвітчук.
Телефон. 5-4310

Культура

В селі Дакциміст є клуб, бібліотека.
Раніше клуб був у хаті Антонине
Мамвія (після 1950р, коли його вивезли
в Сибір), завклубом там працювала
Толма Марія, поки туди в м. Рівне,
а пізніше було збудовано нове приміщен-
ня клубу, де завклубом була Федюк
Євгенія Григорівна. В даний час
завклубом працює Ойфер Людмила
Іванівна. Тел. 5-43-19

В приміщенні клубу знаходиться і
сільська бібліотека. Зав. бібліотекою
була Федюк Ніна Іванівна. Пізніше
стала бібліотекарем її дочка Мелані
Олена Андріївна. Зараз вона у
декретній відпустці.

Зараз П.М.Б. знаходиться в

~~приміщенні школи і бібліотекарем~~

~~приміщенні школи і бібліотекарем~~

працює Дрогобицька Русалка
Українівка. Бібліотека працює
з 10.00 до 14.00. Вихідний - субота,
неділя.

Історія церкви

В селі Дакчишест, скільки люди пам'ятають, покійників хоронили на одному сільському кладовищі. На кладовищі була капличка. За переказами старожитів села, один якийсь чоловік весь час ходив до тої каплички молитися. А пізніше він сам розпочав будувати церкву. З допомогою жителів ця церква була збудована і люди завжди у вихідні дні і релігійні свята ходили до церкви. Це було святе місце для жителів села. Церква була дерев'яною, дуже гарною. У нас свого батюшки не було, іздив батюшка з Мирного. А старостою в церкві був Варлаам Юхим Назарович, житель села, який пенсіонер.

Пізніше церкву було знищено.

Був холодний чужорічний день 1980 року. Над селом проносились важкі снігові мафи. Зранку подув північний вітер, подув, закрутив, підняв догори снігове покривало. На двірї ні людей, ні машин. Одним словом завірюха.

Аж ось крізь снігову зашестіло зблиндами два величезні снігові автобуса. Це їхали робітники Костопільського держбудівного кабінату до села Дакчишест, тільки не знали вони, існує робота їх заставляють виконувати. Автобус проїхав вулицею, зупинившись біля краєвої церкви. Зразу ж за автобусом підїхав чужорічний автомобіль, з якого вийшли уповноважені особи.

Селом, навіть в таку погоду, коли здається, не було нікого на вулиці, поповзла чутка „Будуть розширяти церкву ...“

не було нікого на вулиці, поповзла чутка „Горюють
розпалити церкву ...“

З двору в двір, з хати в хату новина
летіла з бискавською швидкістю.

У ось Данчипіст замлює, зафідає, як на по-
роках, як на страті. Робітими ДБк, переїмав-
шиє цієї страшкої місї, почотїи тїкоти хав-
простець, через кучури сїгу, назад у костотїє.

Владнїи голос працівника райкату партїї по-
ставїє вїє на свої місце. Строта почалася.
Вїлєши спочотїу вє із середнїи червїи. Зїлєши
дзвонї, погрузїши на підводї і повезїши кевїдїмо
кудї. Люди і по сьогоднішнїї денї не зїлєють, де
подїлїє дзвонї.

Вїлєши одна колода, друга, третя... За підводї
справїшїє із черквою, яку мїлїтїї сїлї будували
рохїши...

... А завїрюха вє мїлї і мїлї, кружїлїє херо-
водїи скїтїкох, які падає на огалє мїлїє, де ще
недавко стояла церква. Сїгдїа хурдїлїє кїбї хотїїлї
замїєтї тї крїваві алїдї, замїєнї на сїлїєкїї
вудїшїї тїлїє мїлїє, підводї і не мїлїє.

На територїї сїлїєкїї мїлїє вїлїє
вїїнї поховано кевїдїмо бїїє Радїєкїї червонїї
Армії.

Тїлїї шкїлї догїлїєдїєтїє за мїлїєкїї і
вїлїєдїєкїєтїє її.